

SCI-CONF.COM.UA

ACTUAL TRENDS OF MODERN SCIENTIFIC RESEARCH

**ABSTRACTS OF III INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
SEPTEMBER 13-15, 2020**

**MUNICH
2020**

ACTUAL TRENDS OF MODERN SCIENTIFIC RESEARCH

Abstracts of III International Scientific and Practical Conference

Munich, Germany

13-15 September 2020

Munich, Germany

2020

UDC 001.1

The 3rd International scientific and practical conference “Actual trends of modern scientific research” (September 13-15, 2020) MDPC Publishing, Munich, Germany. 2020. 234 p.

ISBN 978-3-954753-02-4

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Actual trends of modern scientific research. Abstracts of the 3rd International scientific and practical conference. MDPC Publishing. Munich, Germany. 2020. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/iii-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-actual-trends-of-modern-scientific-research-13-15-sentyabrya-2020-goda-myunhen-germaniya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: munich@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2020 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2020 MDPC Publishing ®

©2020 Authors of the articles

САМОПРЕЗЕНТАЦІЯ ЗАСОБАМИ ЗАЧІСКИ

Костюк Ольга Петрівна

к.філос.н., ст. викладач

Яременко Вікторія Вадимівна

магістрантка

ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

м. Старобільськ, Україна

Вступ./Introduction. Одним із компонентів самовираження є зовнішній вигляд людини, що складається із взаємопов'язаних елементів, таких як костюм, зачіска, прикраси, візаж тощо. На сьогоднішній день сутність понять «зачіска» як складова образу й «самопрезентація» у контексті сучасного суспільства та традиційної культури актуально для наукових досліджень з позиції філософських, психоаналітичних, соціокультурних та інших концепцій. Самопрезентація розглядається як вербальне та невербальне самовираження людини в системі зовнішньої комунікації; як процес та результат засвоєння й відтворення соціального досвіду суспільства й культури; як вміння представляти себе в різних ситуаціях; як індивідуальний спосіб спілкування, можливість створити власний образ.

Мета роботи./Aim. Дослідити зачіску як засіб самопрезентації у суспільстві та культурі.

Матеріали і методи./Materials and methods. У роботі використана систематизація матеріалу такими методами наукових знань як: метод термінологічного аналізу та логічної операціоналізації понять (дефініція), порівняльно-аналітичний та функціонально-стилістичний аналіз, класифікація, наочно-аналітичний метод. У роботі використані наукові праці, які досліджені за методами реконструкції на основі культурно-історичних джерел, етнографічних даних, фольклорних матеріалів та ін.

Результати та обговорення./Results and discussion. Зачіска як елемент самопрезентації, починаючи від стародавніх культур до культури Новітнього

часу, до сучасних її проявів, виявляє самобутні, неповторні культурно-історичні особливості своєї еволюції. Кожна історична епоха втілює в своєму розвитку особливу моду та стиль. Виявлено, що для первісного суспільства притаманні найпростіші виконання перукарських процедур. Перші зачіски чоловіків і жінок були дуже подібні. У Стародавньому Єгипті зачіски відрізнялися довжиною волосся та складністю укладки: «мокра» завивка, геометрична силуетна форма, вишукане плетіння волосся. Для античних зачісок характерне завите й укладене у суворому порядку волосся, а також коси, що вкладали навколо голови. **Чоло обов'язково прикривали завитками.** Візантійські зачіски пов'язані з маскуванням волосся і використанням головних уборів, що були прикрашені перлами і коштовним камінням. У період середньовіччя жінки носили «лицарські коси» і вони мали багато варіантів. Готична мода знаменувала собою головні убори з незвичайністю форм, різноманітністю й величезними розмірами. Для Відродження характерними були валикоподібні зачіски з укладеним всередину волоссям, які доповнювалися смужками тканин, вплетених у волосся. Жінки стилю бароко носили гладенько зачесане на тім'і й маківці волосся, на чоло спадали дрібні спіралеподібні локони. Характерна жіноча зачіска стилю рококо – це «куафюра» (до 70-80 см заввишки), яку прикрашали мереживом, пір'ям, перлами, стрічками й іншими аксесуарами. Характерною рисою зачісок стилю бідермейєр була єдина силуетна форма з різноманітними проділами: зигзаг, поперечний, прямий, косий, боковий, V-подібний та об'єми на скронях і маківці.

Визначити функціонально-стильові ознаки зачіски з позиції самопрезентації стає можливим при зверненні до семіотичних, культурно-антропологічних, естетичних проблем культури та суспільства, в яких еволюціонувало перукарське мистецтво. Виявлено, що зачіска первісного суспільства пов'язана з орнаментами магічною символікою та тотемними тваринами. Також як прототип зачіски розглянуті первісні маски тварини чи

птаха, втілюючись в образ яких, людина вірила, що спроможна отримати їхню силу.

У Давньоєгипетському суспільстві функціонально-стильові ознаки зачіски еволюціонували відповідно різних прошарків населення, які свідчили про соціальний статус його власника, показували ієрархію у суспільстві. В античній культурі домінувала космоцентрична концепція, що знаходило відображення у зовнішньому вигляді зачіски, яка відповідала правилам гармонії, організованості, закономірності, пропорційності та симетрії.

Особливого значення у період середньовіччя набуває ініціативна зачіска-постриг служителів церкви – «тонзура». Також висвітлено як у часи середньовіччя за допомогою гіпертрофованих зачісок, перук відбувалося символічне перевтілення під час карнавалу.

Функціонально-стильові ознаки стилю бароко розкриті через зачіску короля Людовика XIV за великими й неприступними формами у перуках. У стилі рококо домінувала зачіска з різноманітними аксесуарами як створення основи для театральної сцени з символічним навантаженням.

Революційна зачіска на початку Великої французької революції молодих людей стає дуже простою, що за зовнішньою ознакою мало вигляд недбалості й неохайності, таким чином справляло враження брудного нечесаного волосся, яке сприймалося як символ свободи.

На сучасному етапі розвитку перукарської справи актуальними стають незвичні напрями авангарду, креативу, епатажу, завдяки яким вирішується проблема самопрезентації у тому числі засобами зачіски. В новій інтерпретації з'являються зачіски історичних стилів, повертаються силуети зачісок первісних людей, Стародавнього Єгипту, античності, епохи Середньовіччя, Відродження, бідермейєру.

Висновки./Conclusions. У дослідженні зачіски як засобу самопрезентації у суспільстві та культурі розкриті культурно-історичні особливості еволюції; визначені функціонально-стильові ознаки зачіски з позиції самопрезентації; виявлені сучасні стилістичні та модні креативні ідеї в зачісках.